

**УХВАЛА
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Коломійця Володимира Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) абзацу сьомого статті 7 Закону України „Про Державний бюджет України на 2025 рік“ у редакції до внесення змін Законом України «Про внесення змін до Закону України „Про Державний бюджет України на 2025 рік“»

Київ
6 травня 2026 року
№ 105-2(I)/2026

Справа № 3-82/2026(192/26)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Гришук Оксани Вікторівни – головуючого, доповідача,
Барабаша Юрія Григоровича,
Совгирі Ольги Володимирівни,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Коломійця Володимира Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) абзацу сьомого статті 7 Закону України „Про Державний бюджет України на 2025 рік“ від 19 листопада 2024 року № 4059–ІХ (Відомості Верховної Ради України, 2025 р., №№ 15–17, ст. 40) у редакції до внесення змін Законом України «Про внесення змін до Закону України „Про Державний бюджет України на 2025 рік“» від 20 серпня 2025 року № 4571–ІХ (Відомості Верховної Ради України, 2025 р., № 48, ст. 214).

Заслухавши суддю-доповідача Гришук О.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Коломієць В.І. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині першій статті 3, статті 6, частині другій статті 8, частині третій статті 22, частині першій статті 24, частині першій статті 58, статті 64, пункту 14 частини першої статті 92, частині другій статті 131¹ Конституції України (конституційність) абзац сьомий статті 7 Закону України „Про Державний бюджет України на 2025 рік“ від 19 листопада 2024 року № 4059–ІХ (далі – Закон № 4059) у редакції до внесення змін Законом України «Про внесення змін до Закону України „Про Державний бюджет України на 2025 рік“» від 20 серпня 2025 року № 4571–ІХ (далі – Закон № 4571).

Абзацом сьомим статті 7 Закону № 4059 у редакції до внесення змін Законом № 4571 встановлено з 1 січня 2025 року прожитковий мінімум на одну особу в розрахунку на місяць для працездатних осіб, який застосовується для визначення посадового окладу прокурора окружної прокуратури, – 1 600 гривень.

2. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке.

Коломієць В.І. є пенсіонером, якому призначено пенсію відповідно до Закону України „Про прокуратуру“ від 14 жовтня 2014 року № 1697–VII (далі – Закон № 1697).

У січні 2025 року Коломієць В.І. звернувся до Житомирської обласної прокуратури з проханням надати йому оновлену довідку про розмір заробітної плати (грошового забезпечення) станом на 1 січня 2025 року для перерахунку та виплати пенсії, призначеної на підставі статті 131¹ Конституції України, частини третьої статті 81 Закону № 1697 із застосуванням прожиткового мінімуму для працездатних осіб станом на 2025 рік у розмірі 3 028 гривень.

Житомирська обласна прокуратура відмовила Коломійцю В.І. у виданні вказаної довідки, обґрунтовуючи це тим, що прожитковий мінімум, який застосовується для визначення посадового окладу прокурора окружної прокуратури, станом на 1 січня 2025 року не змінився і становить 1 600 грн, тому немає підстав для перерахунку призначеної йому пенсії з 1 січня 2025 року. Коломієць В.І. звернувся до суду з позовом до Житомирської обласної прокуратури про визнання дій протиправними, зобов'язання вчинити дії.

Житомирський окружний адміністративний суд рішенням від 5 листопада 2025 року відмовив Коломійцю В.І. у задоволенні позовної заяви.

Сьомий апеляційний адміністративний суд постановою від 15 грудня 2025 року залишив апеляційну скаргу Коломійця В.І. без задоволення, а рішення Житомирського окружного адміністративного суду від 5 листопада 2025 року – без змін, оскільки під час ухвалення цього судового рішення суд першої інстанції не допустив неправильного застосування норм матеріального та порушення норм процесуального права, які були б підставою для скасування судового рішення.

Верховний Суд у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду ухвалою від 29 січня 2026 року відмовив Коломійцю В. І. у відкритті касаційного провадження, оскільки у ній не було викладено передбачених пунктом 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України підстав для оскарження в касаційному порядку судового рішення, ухваленого у справі незначної складності.

Суб'єкт права на конституційну скаргу вважає, що оспорювані положення Закону № 4059 у редакції до внесення змін Законом № 4571 порушують його право на достатній життєвий рівень; право мати рівні конституційні права і свободи та гарантії щодо відсутності привілеїв; право на соціальний захист та судовий захист, що суперечить статтям 46, 55 Основного Закону України, а також „скасовує раніше набуте соціальне право“, що не відповідає статті 58 Конституції України.

Обґрунтовуючи свої твердження, Коломієць В.І. посилається на Конституцію України, законодавчі акти України, рішення Європейського суду з прав людини, Конституційного Суду України, судові рішення судів системи судоустрою України, а також на судові рішення у його справі.

3. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, визначеним статтями 55, 56 цього закону, та якщо вичерпано всі національні засоби юридичного захисту (за наявності ухваленого в порядку апеляційного перегляду судового рішення, яке набрало законної сили, а в разі передбаченої законом можливості касаційного оскарження – судового рішення, винесеного в порядку касаційного перегляду); з дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням, у якому застосовано закон України (його окремі положення), сплинуло не більше трьох місяців (частина перша статті 77).

Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів випливає, що остаточним судовим рішенням у справі Коломійця В.І. є постанова Сьомого апеляційного адміністративного суду від 15 грудня 2025 року. Автор клопотання

мав подати конституційну скаргу до Конституційного Суду України до 16 березня 2026 року, проте конституційну скаргу було подано 11 квітня 2026 року, отже, Коломієць В.І. пропустив строк подання конституційної скарги і не висловив клопотання про поновлення пропущеного строку.

З аналізу конституційної скарги вбачається, що аргументація Коломійця В.І. щодо неконституційності положень абзацу сьомого статті 7 Закону № 4059 у редакції до внесення змін Законом № 4571 зводиться до незгоди з їх застосуванням у судових рішеннях у його справі, що не можна вважати обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності оспорюваних положень Закону № 4059 у редакції до внесення змін Законом № 4571.

Отже, автор клопотання не дотримав вимог пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

п о с т а н о в и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Коломійця Володимира Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) абзацу сьомого статті 7 Закону України „Про Державний бюджет України на 2025 рік“ від 19 листопада 2024 року № 4059–ІХ у редакції до внесення змін Законом України «Про внесення змін до

Закону України „Про Державний бюджет України на 2025 рік“» від 20 серпня 2025 року № 4571–ІХ на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

Закону України „Про Державний бюджет України на 2025 рік“» від 20 серпня 2025 року № 4571–ІХ на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.

**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**